

Lijden in het vlees

1 Petrus 4:1-19

1 Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte, dat, wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde,

Letterlijk staat in de grondtekst niet "naar het vlees" maar "in het vlees". Jezus leed in het vlees dat wil zeggen: Hij leed in de verzoeken zoals Hebr. 2:18 noemt:

"Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen."

"Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is niet meer ik, maar Christus leeft in mij." (Gal. 2:20)

Hij, Christus zelf, leeft dus door het geloof in mij en Zijn aanwezigheid en kracht door de Geest helpt dat ik – mijn nieuwe ik - lijd in het vlees.

Omdat de begeerten in het vlees hun zin niet krijgen, ontstaat er lijden maar met het heerlijke gevolg dat ik - zoals 1 Petrus 4:1 het noemt: onttrokken wordt aan de zonde.

2 Om niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God de tijd, die nog rest in het vlees, te leven.

Niet meer leven naar de menselijke begeerten, zoals die genoemd worden in vers 3.

3 Want er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil der heidenen, toen gij wandeldet in allerlei losbandigheid, begeerten, dronkenschap, brassen, drinken en onzedelijke afgoderij.

Genoemd worden: losbandigheid, begeerten. De Willibrord vertaling noemt: losbandigheid, wellust. Dan zaken die te maken hebben met drank e.d. Weer de Willibrord vertaling: dronkenschap, feesten, drinkgelagen.

En tenslotte wordt genoemd: onzedelijke afgoderij. Dat zijn zaken op seks gebied waar onreine geestesmachten de mens beïnvloeden zoals tegenwoordig de pornografie op internet.

Maar ook onzedelijke afgoderij in films op televisie.

4 Daarom bevreedt het hen, dat gij u niet met hen stort in diezelfde poel van liederlijkheid, en zij belasteren u;

Petrus heeft het over "een poel van liederlijkheid" waarin mensen zich storten.

Een poel is moerasachtig troebel water. Petrus heeft het over een poel van liederlijkheid en in Openbaring 20 wordt gesproken over de poel des vuurs.

Jezus zei zeven keer deze woorden: *Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.* Deze woorden van Jezus verbinden twee heel verschillende emoties, namelijk van verdriet (*daar zal het geweest zijn*) en van woede (*tandengeknars*).

De kennis van wat ooit nog mogelijk was, maar nu nooit meer mogelijk zal zijn, brengt precies die gevoelstoestand voort die Jezus beschrijft; een soort radeloosheid waarin verdriet en woede samengaan.

Hoe druk het ook in de hel mag zijn, men zal zich wanhopig eenzaam voelen in die

massa, vooral omdat er absoluut geen enkele liefde, medeleven en vriendelijkheid zal zijn.

De hel – de poel des vuurs – wordt in de bijbel "de tweede dood" genoemd. Dood is scheiding. Men is "buitengesloten" God is daar afwezig.

Al even afschuwelijk als de afwezigheid van God is de aanwezigheid van satan, de bron van alle kwaad. Duizenden van zijn "engelen" (sinds hun opstand in de hemel staan ze bekend als demonen) zullen de bevolking aanzwellen en de sfeer vervuilen met hun smerige gedachten, woorden en daden. Iedere deugd is daar afwezig maar wel is aanwezig alle vormen van kwaad.

Wij worden dus vreemdelingen op aarde, als wij niet mee gaan in deze onzedelijke ontwikkeling zoals 1 P. 4:4 zegt:

4 Daarom bevreedt het hen, dat gij u niet met hen stort in diezelfde poel van liederlijkheid, en zij belasteren u;

Om Christus wil moeten wij soms "nee" zeggen; denk b.v. aan huwelijken van mensen van hetzelfde geslacht: mannen met mannen en vrouwen met vrouwen.

5 Maar zij zullen daarvan rekenschap moeten geven aan Hem, die gereed staat om levenden en doden te oordelen.

Ieder mens is aan God rekenschap verschuldigd. Ook de ongelovigen moeten verschijnen voor de troon van God.

6 Want daartoe is ook aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wel, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven.

Jesus heeft ook in het dodenrijk het goede nieuws gepredikt, zoals staat in 1 Petrus 3 vers 19 *in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren.*

God is een rechtvaardig God en deze woorden uit de Petrusbrief roepen de veronderstelling op, dat uiteindelijk ieder mens een kans krijgt om ja of nee tegen dat heil te zeggen, ook mensen die daartoe geen kans hebben gehad op aarde.

In ieder geval heeft Jesus - toen Hij neerdaalde in het dodenrijk voor Hij opstond uit de doden – daar het evangelie verkondigd.

7 Het einde aller dingen is nabijgekomen. Komt dus tot bezinning en wordt nuchter, opdat gij kunt bidden.

Al het zichtbare is tijdelijk; er komt een einde aan ons aardse leven en ons aardse bezit. Komt tot bezinning: denk daarover na en richt je op hemelse zaken, o.a. het gebed.

8 Hebt bovenal bestendige liefde jegens elkander, want de liefde bedekt tal van zonden.

Om bestendige liefde jegens elkander te kunnen verkrijgen, moeten wij niets negatiefs, wat anderen ons hebben aangedaan of over ons hebben gezegd, in ons hart opslaan.

Om tot zo'n bestendige liefde te komen worden tal van zonden bedekt. We zijn immers allemaal in ontwikkeling.

9 Weest gastvrij jegens elkander, zonder morren.

Om gastvrij te kunnen zijn moeten we soms onze eigen indeling van de dag zonder morren kunnen wegcijferen.

10 Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods.

Een ieder heeft zijn eigen genade gave van God ontvangen. Het is alles genade ... het zijn genadegaven ... en nu gaat het er om, om goede rentmeesters daarover te zijn ... over die velerlei genade Gods.

11a Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God ...

Dan spreken wij in de juiste geest; niet dat je woordje voor woordje van God krijgt maar dat je in de juiste Geest spreekt en dat is wat Petrus hier bedoelt.

Door de krachtige inwerking van Gods woord in ons kan het zó worden, zoals in Col. 4:6a staat namelijk: Uw spreken zij te allen tijde aangenaam.

11b Dient iemand, laat het zijn als uit kracht, door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worde door Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen.

Ook hier weer: dienen ... als uit kracht, door God verleend (God geeft daar dus kracht voor), opdat in alles God verheerlijkt worde door (andere vertalingen: opdat God in allen geprezen worde.

12 Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame.

De vuurgloed dient tot loutering en heeft dus een positief doel, zoals goud dat in vuur gelouterd – gezuiverd – wordt.

Jezus leed in de verzoeking (Hb. 2:18) omdat Hij niet toegaf aan de werkingen van zijn vlees. Als wij aan dat lijden deel krijgen, hebben wij reden om ons te verblijden:

13 Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid.

Ook smaadheid ter wille van het evangelie is een vorm van lijden en ervaren wij dat, dan zijn we "zalig" en de Geest Gods rust dan op ons:

14 Indien gij door de naam van Christus smaad lijdt, zijt gij zalig, daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust.

15 Laat dus niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial.

Een bemoeial is iemand die zich met andermans zaken bemoeit die hem niet aan gaan. Dit kwaad wordt in één zin genoemd tezamen met een moordenaar, dief of boosdoener en dit getuigt van de ernst van dit kwaad

16 Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam.

Als christen lijden is niet iets om zich over te schamen; integendeel, het is een voorrecht en een hoge eer en men mag God prijzen dat men tot zo'n lijden vervaardigd wordt.

Toen aan de apostelen verboden werd door de Joodse Raad om te spreken over Jezus, lieten zij hen geselen en dan staat er zo mooi in Hand. 5:41 "zij dan gingen uit de Raad weg, verblijd, dat zij verwaardigd waren ter willen van de naam smadelijk behandelt te zijn. "

17 Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods?

In 1 Cor. 11:31 staat in dit verband: "Indien wij echter onszelf oordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden."

Onszelf oordelen is dus het beste wat wij kunnen doen. Dan houden we op om anderen de schuld te geven, anderen aan te klagen en te oordelen of te veroordelen.

18 En indien de rechtvaardige ternauwernood behouden wordt, waar zal dan de goddeloze en zondaar verschijnen?

De prijs om behouden te worden was zeer groot. De rechtvaardige wordt ternauwer nood behouden. Waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen; wat moet er van hen worden?

Petrus haalt hier een woord aan uit Spreuken 11:31 waar staat: "Zie, de rechtvaardige wordt vergolden op aarde, hoeveel te meer de goddeloze en de zondaar! "

Paulus schrijft in dit verband in Gal. 6:7

" Dwaalt niet, God laat niet met Zich spot ten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. "

19 Laten derhalve ook zij, die naar de wil van God lijden, hun zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende.

Jezus werd soms onrechtvaardig behandeld maar Hij leed naar de wil van God. Zo is er ook voor ons soms een lijden naar de wil van God. Als Jezus leed, dreigde Hij niet maar Hij gaf zijn ziel over aan Hem, die rechtvaardigd oordeelt.

Er staat in dit verband in 1 Petrus 2:23 het volgende:

... Die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt. "

Laten ook wij, als wij b.v. onrecht lijden naar de wil van God, onze ziel - met zijn gevoelens - aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende.